

Στο Γαλλικό και την Ψυχολογία οι απαντήσεις θα δοθούν από μας

Το ξεκίνημα του νέου ακαδημαϊκού έτους έρχεται να επιβεβαιώσει για ακόμη μια φορά το γεγονός ότι, **το πανεπιστήμιο και η εκπαίδευση βρίσκονται πάντα ανάμεσα στα πρώτα κομμάτια της κοινωνίας που πλήττονται. Συγκεκριμένα, τα τμήματα της Φιλοσοφικής έρχονται αντιμέτωπα με αυτή την πραγματικότητα για δεύτερη φορά.** Αν το νομοσχέδιο Διαμαντοπούλου και το Σχέδιο Αθηνά ήταν οι πρώτες μετωπικές και σφοδρές επιθέσεις, αυτή τη φορά έχουμε απέναντί μας μια πιο σταδιακή και μετασχηματισμένη τους εκδοχή, καμουφλαρισμένη και περισσότερο επικίνδυνη. Πρώτοι στόχοι αυτή τη φορά ήταν τα τμήματα του Γαλλικού και της Ψυχολογίας.

Πιο συγκεκριμένα, από το 2010 και μετά, **τα νέα αναμορφωμένα προγράμματα σπουδών του Γαλλικού,** προβλέπουν αλυσίδες μαθημάτων, οι οποίες ξεκινούν από το πρώτο εξάμηνο. Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι, αν κάποιος/α δεν έχει περάσει τα προαπαιτούμενα μαθήματα, στη συνέχεια των σπουδών του/της δεν θα μπορέσει να δηλώσει άλλα υποχρεωτικά μαθήματα για την απόκτηση του πτυχίου. Αυτό είναι στην ουσία ένα βάρος στις πλάτες όσων φοιτητών/τριων αναγκάζονται παράλληλα με τις σπουδές τους να εργάζονται, αφού ο χρόνος που μπορούν να διαθέσουν στην παρακολούθηση των μαθημάτων αλλά και κατά τη διάρκεια της εξεταστικής περιορίζεται ριζικά, άρα αντιμετωπίζουν πρόβλημα να ανταπεξέλθουν στους εντατικοποιημένους ρυθμούς που επιβάλλουν οι αλυσίδες. Παράλληλα πολλά από τα υποχρεωτικής επιλογής μαθήματα δε διδάσκονται καν, αφού δεν υπήρξε καμία αναπλήρωση των καθηγητών/τριών που συνταξιοδοτούνται ή λείπουν σε άδειες. Τέλος, ελλείψει κονδυλίων από το κράτος, η αποστολή από το εξωτερικό των προβλεπόμενων συγγραμμάτων έχει σταματήσει, κάτι που σημαίνει ότι οι φοιτητές και οι φοιτήτριες αναγκάζονται είτε να τα πληρώνουν οι ίδιοι, είτε να παρευρίσκονται υποχρεωτικά σε όλες τις παραδόσεις, προκειμένου να περάσουν τα μαθήματα αυτά.

Στο τμήμα της ψυχολογίας, οι φοιτητές έρχονται αντιμέτωποι με ένα άλλης φύσεως πρόβλημα. Η υποχρεωτική πρακτική που προβλέπεται κατά τη διάρκεια του τέταρτου έτους, μέχρι πρότινος αποζημιωνόταν, ανακουφίζοντας, σε ένα μικρό προφανώς βαθμό, τους/τις φοιτητές/ριες. Η χρηματοδότηση αυτή προερχόταν όχι φυσικά από τα ιδρύματα στα οποία απασχολούνταν οι φοιτητές, κρατικά ή μη, αλλά από ένα κονδύλι του ΕΣΠΑ, το οποίο πρόσφατα έληξε. Οι τωρινές λοιπόν εξαγγελίες του τμήματος κάνουν λόγο για μια πρακτική άσκηση η οποία πλέον δε θα επιδοτείται από πουθενά. Έτσι για άλλη μια φορά, και με ακόμα έναν τρόπο, το κόστος φοίτησης μετακυλιέται στις πλάτες των φοιτητών/τριων. Ειδικά όσοι/ες εργάζονται παράλληλα με τις σπουδές τους, και αναγκαστούν να αφήσουν τη δουλειά τους για να συμμετέχουν στην πρακτική, δε θα έχουν ούτε αυτή την, πολύ μικρή και αμελητέα, οικονομική υποστήριξη.

Όλα αυτά προφανώς δε μας αφήνουν αδιάφορους, ούτε σκοπεύουμε να τα αφήσουμε να περάσουν αναπάντητα. **Αρνούμαστε να συμμορφωθούμε στην εντατικοποίηση που επιτάσσουν οι αλυσίδες μαθημάτων, απαιτούμε και παλεύουμε για την κατάργησή τους ανεπιστρεπτί. Διεκδικούμε την ενεργοποίηση των συλλογικών, από τα κάτω διαδικασιών για τη διαμόρφωση του προγράμματος σπουδών μας, καθώς θεωρούμε ότι θα πρέπει ισότιμα φοιτητές/τριες και καθηγητές/τριες να συμμετέχουν στη σχηματοποίηση των προγραμμάτων.** Απέναντι στο v+2 και την άμετρη εντατικοποίηση των σπουδών μας, απέναντι στην απάθεια και την παθητικοποίηση των φοιτητών, προττάσσουμε τις δικές μας απαντήσεις, τα δικά μας προτάγματα. **Μέσα από συλλογικούς οριζόντιους αγώνες και διαδικασίες, δημιουργούμε ρήγματα ελευθερίας και επανοικειοποίησης του δημόσιου χώρου και χρόνου. Υψώνουμε συλλογικές αντιστάσεις και αμφισβητούμε την καταστολή της δημιουργίας στην καθημερινότητά μας, την υποτίμηση των ζώων μας.**

Ελευθεριακή Παρέμβαση Φιλοσοφικής

epf72.squat.gr | epf72@riseup.net